

Cosplay Gyorstalpaló XII.

// Lady Marylin

Égető kérdések a cosplay világában

(A cikk írását az AnimeKarácsony Cosplay kerekasztal témái inspirálták)

Önmegevalósítás vagy feltűnési viselkedésgy?

A cosplayezés, mint hobbi, mint kreatív tevékenység alapvetően az önmegevalósításról szól, akkor is, ha nem egy saját karaktert, hanem egy ismert figurát választunk akár animéből, akár filmből, játékból vagy mangából, képregényből. Sok esetben dönt egy cosplayer olyan karakter mellett, aki egy kicsit feltűnőbbnek minősülhet (élénk színű vagy kivágottabb ruha, hatalmas fegyver, látványos kiegészítők) és miért is NE tenné? Minden cosplayernek a saját döntése, jó ízlése szabhat határokat abban, hogy épp milyen karakterrel indul akár a Mondoconra, akár a Playltre. **Mikor lépi át a cosplayer azt az egészen halványan megrajzolt „határt”?** Erről megoszlanak a vélemények. Valakinek már az is kicsapja a biztosítékot, ha kivágottabb a ruha, ha rövidebb a szoknya, mások számára a fűrdőruha + paróka cosplay a sok. Talán azonban nem is ezek a merészebb választások elgondolkodtatóak, hanem az a jelenség, hogy néhány cosplayer fehérneműs képekkel kíván előrébb lépni. Ez szintén az ő döntésük (most külföldi cosplayerekre gondolok, mert hazánkban erre még nem láttam példát), de azt megállapíthatjuk, hogy ezáltal megosztják a rajongótáborukat.

Hová vezethet egy szervezési hiba?

Sok versenyző keserű érzésekkel a szívében hagyta el a Syma csarnokot november végén. Ez a kellemetlen élmény, melyet a helyszínen teljes megalázásként éltünk meg, egy óriási szervezési hiba végterméke. Mi is történt valójában? Saj-



nálatos módon a novemberi Playtlen sem e-mailben, sem a helyszínen nem kaptunk megfelelő tájékoztatást a cosplay verseny menetéről. Az e-mailben „előzűrizésnek”, a rendezvény programfüzetében „selejtezőnek” elnevezett GameStar színpadján zajló program valódi lényege a fél mezőny kipucolása volt, mert túl sok volt a versenyző. Alapvetően a külföldi zsűrivel nem volt problémánk, mert így elkerülhető a részrehajlás, de tulajdonképpen alig kérdeztek tőlünk valamit, nem mondhattuk el mi miből, és hogyan készült.

Az előzűrizés miatt felborult versenyzői sorrend ahhoz vezetett, hogy figyelniük kellett

a konferálóra, hogy ki is a következő, de a hangosítás a nézők felé volt biztosítva, így mi alig hallottunk valamit abból, mi is történt. A cosplayes segítő szó szerint a semmiből kapott elő egy kézzel összeírt sorrendet, ami gyanúsán rövid volt , ezért azt feltételeztük, hogy esetleg hiányos, de valójában arról volt szó, hogy az, akinek nem volt a neve a papíron, nem léphetett fel. Ezzel a hírel azonban csak akkor szembesültünk, amikor közölték, hogy véget ért a cosplay verseny, holott az eredeti programfüzet szerint még egy teljes óráig zajlott volna...

Ha megfelelő tájékoztatást kaptunk volna, vagy ha időben szóltak volna nekünk, akik nem nyerni, hanem kikapcsolódní, fellépni szerettünk volna a rendezvényen; hogy „*bo-csi fiúk-lányok, a helyzet az, hogy a ruhátok sajnos nem ütötte meg a mércét*” vagy hogy „*az eredeti tervektől eltérően csak egy órá lesz a verseny és csak a huszonöt legjobb mutathatja meg magát a nagyszínpadon*”, akkor most senki sem érezné rosszul magát.

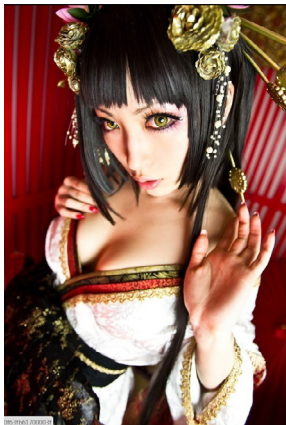
E két kép forrása a PlayIT Facebook oldala.



Én nem kívánom senkinek sem azt az érzést, amit akkor átéltünk.

Magyarország legnagyobb gamer rendezvényén azonban nem csak a szervezéssel, hanem a lebonyolítással is akadtak technikai gondok. Az egyik csapatnak nem találták a zenéjét, pedig előre begyakorolt koreográfiával készültek. Ennek ellenére nagyon bátran felléptek és minden elismerésem nekik, hiszen ezt nem vállalta volna be mindenki.

Visszatérve az eredeti kérdésre, hogy how is it going mindez... Sokan megírtuk, hogy mit láttunk, hogyan éltük meg az eseményeket. Mindenki leírásában vannak igazságok és abban is, amiket mások üzentek nekünk, de abban alapvetően egyetértünk, hogy az, ahová most sokan jutottunk elkerülhető lett volna. Nem egy huszonevesnek jelent ezután problémát az kérdéskör, hogy folytassa-e ezt a tevékenységet, esetleg ideiglenesen függeszse fel a cosplayezést, vagy hagyjon fel végleg ezzel a hobbival. Nos, ezt is mindenkinek saját magának kell eldöntenie. Egy kedves ismerősöm vigasztaló szavaival élve: a cosplayt az ember magának csinálja és külön dicséretként kell megélni, ha valaki másnak is tetszik a munkája.



Lehet-e igazán jó cosplayt csinálni szakértelem nélkül?

Sok cosplayernek a munkájából adódik a hobbija. Ért a szabáshoz, varráshoz, jelméztetéshez, maszkmesteri munkálatokhoz. Szakértelmüknek köszönhetően hihetetlenül szép munkákkal rukkolnak elő, amivel egy átlagos ember nemigen tudná felvenni a kesztyűt, de nem is feltétlenül ez a cél. A cosplayezésben a lényeg, hogy az ember jól érezze magát, hogy kizökkenjen egy kicsit a hétköznapi mókuskerekéből, hogy egy kicsit más valakinek a bőrébe bújjon. Ez történhet saját készítésű ruhában, vagy rendelt, varratottban is, de ha erről van szó, akkor más munkáját egyszerűen nem tartom fairnek sajátként feltüntetni. Nincs semmi rossz abban, hogy a kedves anyuka, vagy xy segítette. A cosplayezésbe belevágni nem kis feladat. Varrást, szabást, rajzolást, festést, hegesztést, fűrást-faragást és még sok más is el kell sajátítani ahhoz, hogy az ember kreatív, mégis pénztárca barát megoldásokhoz folyamodjon, és akkor ez talán csak a jéghegy csúcsa. Éppen ezért, egyáltalán nem ciki bevallani, hogy „a ruha megvarrásában segítséget kaptam” vagy, hogy „a fegyverem elkészítését szakértő kezekre bíztam”.

